

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSFORORDNING (EF) nr. 300/2008

2014/EØS/56/38

av 11. mars 2008

om felles bestemmelser om sikkerhet i sivil luftfart og om oppheving av forordning (EF) nr. 2320/2002(*)

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 80 nr. 2,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité⁽¹⁾,

etter samråd med Regionkomiteen,

etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 251⁽²⁾, på grunnlag av Forlikskomiteens felles forslag av 16. januar 2008, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) For å beskytte personer og gods i Den europeiske union bør ulovlige inngrep som er rettet mot sivile luftfartøyer, og som setter sikkerheten i sivil luftfart i fare, forhindres ved at det fastsettes felles regler for beskyttelse av sivil luftfart. Dette målet bør nås ved å fastsette felles regler og felles grunnleggende standarder for luftfartssikkerhet samt ordninger for å kontrollere at de overholdes.
- 2) Av hensyn til den alminnelige sikkerheten i sivil luftfart er det ønskelig å legge grunnlaget for en felles fortolkning av vedlegg 17 til Chicago-konvensjonen av 7. desember 1944 om internasjonal sivil luftfart.
- 3) Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2320/2002 av 16. desember 2002 om fastsettelse av felles bestemmelser om sikkerhet i sivil luftfart⁽³⁾ ble vedtatt som følge av hendelsene i De forente stater 11. september 2001. Det er behov for en felles tilnæringsmåte med hensyn til sikkerhet i sivil luftfart, og det bør undersøkes hvordan det mest effektivt kan ytes bistand etter terrorhandlinger som har stor innvirkning på transportsektoren.

4) Innholdet i forordning (EF) nr. 2320/2002 bør revideres i lys av den erfaring som er oppnådd, og selve forordningen bør oppheves og erstattes med denne forordning for å forenkle, harmonisere og klargjøre de eksisterende bestemmelsene og forbedre sikkerhetsnivåene.

5) Av hensyn til behovet for mer fleksibilitet ved vedtakelsen av sikkerhetstiltak og framgangsmåter for å ta høyde for nye risikovurderinger og innføring av ny teknologi, bør det i denne forordning fastsettes grunnleggende prinsipper for hvilke tiltak som er nødvendige for å beskytte sivil luftfart mot ulovlige inngrep, uten å gå inn på de tekniske og prosedyremessige detaljene om hvordan de skal gjennomføres.

6) Denne forordning bør få anvendelse på lufthavner som betjener sivil luftfart og ligger på en medlemsstats territorium, på operatører som yter tjenester ved slike lufthavner, og på enheter som leverer varer og/eller yter tjenester til eller gjennom slike lufthavner.

7) Uten at det berører konvensjonen om forbrytelser og visse andre handlinger begått om bord i luftfartøyer (Tokyo 1963), konvensjonen om bekjempelse av ulovlig bemanning av luftfartøyer (Haag 1970) og konvensjonen om bekjempelse av ulovlige handlinger mot sikkerheten i sivil luftfart (Montreal 1971), bør denne forordning også omfatte sikkerhetstiltak som skal gjelde om bord i luftfartøyer som tilhører luftfartsselskaper i Fellesskapet, eller under disse selskapenes flyginger.

8) Hver medlemsstat beholder sin myndighet til å beslutte om den skal benytte sikkerhetsansvarlige om bord i luftfartøyer registrert i vedkommende medlemsstat og på flyginger utført av luftfartsselskaper som er lisensiert av vedkommende medlemsstat, samt til å sikre, i samsvar med nr. 4.7.7 i vedlegg 17 til Chicago-konvensjonen om internasjonal sivil luftfart og i henhold til vilkårene i nevnte konvensjon, at slike sikkerhetsansvarlige er offentlig ansatte som er særlig utvalgt og opplært, idet det tas hensyn til de nødvendige sikkerhetsaspektene om bord i et luftfartøy.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 97 av 9.4.2008, s. 72, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 69/2009 av 29. mai 2009 om endring av EØS-avtalens vedlegg XIII (Transport), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 47 av 3.9.2009, s. 27.

⁽¹⁾ EUT C 185 av 8.8.2006, s. 17.

⁽²⁾ Europaparlamentsuttalelse av 15. juni 2006 (EUT C 300 E av 9.12.2006, s. 463), Rådets felles holdning av 11. desember 2006 (EUT C 70 E av 27.3.2007, s. 21) og Europaparlaments holdning av 25. april 2007 (ennå ikke offentliggjort i EUT), Europaparlamentets regelverksresolusjon av 11. mars 2008 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 4. mars 2008.

⁽³⁾ EFT L 355 av 30.12.2002, s. 1. Forordningen endret ved forordning (EF) nr. 849/2004 (EUT L 158 av 30.4.2004, s. 1, rettet i EUT L 229 av 29.6.2004, s. 3).

- 9) De ulike typene av sivil luftfart er ikke nødvendigvis utsatt for samme grad av trussel. Når det fastsettes felles grunnleggende standarder for luftfartssikkerhet, bør det tas hensyn til størrelsen på luftfartøyene, arten av flygingene og/eller hyppigheten av flyginger ved lufthavnene, slik at det kan gis unntak.
- 10) Medlemsstatene bør også gis mulighet til, på grunnlag av en risikovurdering, å anvende strengere tiltak enn de som er fastsatt i denne forordning.
- 11) Tredjestater kan kreve at det anvendes andre tiltak enn de som er fastsatt i denne forordning, for flyginger fra en lufthavn i en medlemsstat til eller over vedkommende tredjestat. Uten at det berører eventuelle bilaterale avtaler som Fellesskapet er part i, bør det imidlertid være mulig for Kommisjonen å undersøke de tiltakene som tredjestaten krever.
- 12) Selv om det kan være to eller flere organer som har ansvar for luftfartssikkerheten i samme medlemsstat, skal hver medlemsstat utpeke én myndighet som er ansvarlig for å samordne og kontrollere gjennomføringen av sikkerhetsstandardene.
- 13) For å fastsette ansvarsfordelingen i forbindelse med gjennomføringen av de felles grunnleggende standardene for luftfartssikkerhet og beskrive hvilke tiltak som kreves av operatørene og andre enheter for dette formål, bør hver medlemsstat utarbeide et nasjonalt sikkerhetsprogram for sivil luftfart. Videre bør alle lufthavnoperatører, luftfartsselskaper og enheter som gjennomfører standarder for luftfartssikkerhet, utarbeide, anvende og opprettholde et sikkerhetsprogram for å overholde både denne forordning og det gjeldende nasjonale sikkerhetsprogrammet for sivil luftfart.
- 14) For å kontrollere overholdelsen av denne forordning og det nasjonale sikkerhetsprogrammet for sivil luftfart bør hver medlemsstat utarbeide et nasjonalt program for å kontrollere nivået og kvaliteten på sikkerheten i sivil luftfart, og sikre at det gjennomføres.
- 15) For å kontrollere medlemsstatenes anvendelse av denne forordning og gi anbefalinger med sikte på å bedre luftfartssikkerheten, bør Kommisjonen foreta inspeksjoner, herunder uanmeldte inspeksjoner.
- 16) Som hovedregel bør Kommisjonen offentliggjøre tiltak som har direkte innvirkning på passasjerene. Gjennomføringsrettsakter der det fastsettes felles tiltak og framgangsmåter for gjennomføringen av de felles grunnleggende standardene for luftfartssikkerhet, og som inneholder følsomme sikkerhetsopplysninger, samt Kommisjonens inspeksjonsrapporter og svarene fra vedkommende myndigheter bør anses som graderte EU-opplysninger som definert i kommisjonsbeslutning 2001/844/EF, EKSF, Euratom av 29. november 2001 om endring av Kommisjonens forretningsorden⁽¹⁾. Disse dokumentene bør ikke offentliggjøres og bør stilles til rådighet bare for operatører og enheter med en berettiget interesse.
- 17) De tiltak som er nødvendige for gjennomføringen av denne forordning, bør vedtas i samsvar med rådsbeslutning 1999/468/EF av 28. juni 1999 om fastsettelse av nærmere regler for utøvelsen av den gjennomføringsmyndighet som er gitt Kommisjonen⁽²⁾.
- 18) Kommisjonen bør særlig ha myndighet til å vedta allmenne tiltak som endrer ikke-grunnleggende bestemmelser i de felles grunnleggende standardene ved å utfylle dem, til å fastsette kriterier som gjør det mulig for medlemsstatene både å gi unntak fra de felles grunnleggende standardene og å vedta alternative sikkerhetstiltak, og til å vedta spesifikasjoner for nasjonale kvalitetskontrollprogrammer. Ettersom disse tiltakene er allmenne og har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i denne forordning eller å utfylle den med nye ikke-grunnleggende bestemmelser, bør de vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomiteé med kontroll fastsatt i artikkel 5a i beslutning 1999/468/EF.
- 19) Når det foreligger grunner som nødvendiggjør hastesaksbehandling, og det ikke er mulig å overholde de normale fristene for framgangsmåten med forskriftskomiteé med kontroll, bør Kommisjonen kunne anvende framgangsmåten for behandling av hastesaker fastsatt i artikkel 5a nr. 6 i beslutning 1999/468/EF ved vedtakelsen av felles regler for å beskytte sivil luftfart.
- 20) Målet om at alle flyginger i Den europeiske union skal sikkerhetskontrolleres bare ett sted («one-stop security»), bør fremmes.
- 21) Videre bør det ikke være nødvendig med en ny gjennom søking av passasjerer som ankommer med flyginger fra tredjestater med standarder for luftfartssikkerhet som er likeverdige med dem som fastsettes ved denne forordning, eller av deres bagasje. Uten at det berører hver medlemsstats rett til å anvende strengere tiltak eller Fellesskapets og medlemsstatenes respektive myndighet, bør det derfor oppmuntres til beslutninger truffet av Kommisjonen, og om nødvendig avtaler inngått mellom Fellesskapet og tredjestater, der det anerkjennes at de sikkerhetsstandardene som anvendes i tredjestaten, er likeverdige med de felles standardene, ettersom disse bidrar til målet om sikkerhetskontroll som utføres bare ett sted.
- 22) Denne forordning berører ikke anvendelsen av regler for flysikkerhet, herunder reglene for transport av farlig gods.

⁽¹⁾ EFT L 317 av 3.12.2001, s. 1. Beslutningen sist endret ved beslutning 2006/548/EF, Euratom (EUT L 215 av 5.8.2006, s. 38).

⁽²⁾ EFT L 184 av 17.7.1999, s. 23. Beslutningen endret ved beslutning 2006/512/EF (EUT L 200 av 22.7.2006, s. 11).

- 23) Det bør fastsettes sanksjoner for overtredelser av bestemmelsene i denne forordning. Disse sanksjonene, som kan være av sivil eller administrativ art, bør være virkningsfulle, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende.
- 24) Ministererklæringen om Gibraltar lufthavn, som det ble oppnådd enighet om i Cordoba 18. september 2006 under det første ministermøtet i forumet for dialog om Gibraltar, erstatter den felles erklæringen om Gibraltar lufthavn som ble vedtatt i London 2. desember 1987, og fullt samsvar med erklæringen av 2006 anses for å utgjøre samsvar med erklæringen av 1987.
- 25) Ettersom målene for denne forordning, som er å beskytte sivil luftfart mot ulovlige inngrep og legge grunnlaget for en felles fortolkning av vedlegg 17 til Chicago-konvensjonen om internasjonal sivil luftfart, ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene og derfor på grunn av forordningens omfang og virkninger bedre kan nås på fellesskapsplan, kan Fellesskapet treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i traktatens artikkel 5. I samsvar med forholdsmissighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går denne forordning ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå disse målene —

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

Formål

1. Ved denne forordning fastsettes felles bestemmelser om beskyttelse av sivil luftfart mot ulovlige inngrep som setter sikkerheten i sivil luftfart i fare.

Forordningen legger også grunnlaget for en felles fortolkning av vedlegg 17 til Chicago-konvensjonen om internasjonal sivil luftfart.

2. Målene angitt i nr. 1 skal nås gjennom
- a) fastsettelse av felles bestemmelser og felles grunnleggende standarder for luftfartssikkerhet,
- b) ordninger for å kontrollere at tiltakene overholdes.

Artikkel 2

Virkeområde

1. Denne forordning får anvendelse på
- a) alle lufthavner eller deler av lufthavner som ligger på en medlemsstats territorium, og som ikke utelukkende benyttes til militære formål,

- b) alle operatører, herunder luftfartsselskaper, som yter tjenester ved lufthavnene nevnt i bokstav a),
- c) alle enheter som anvender standarder for luftfartssikkerhet, som driver virksomhet fra lokaler innenfor eller utenfor lufthavnområdet, og som leverer varer og/eller yter tjenester til eller gjennom lufthavnene nevnt i bokstav a).
2. Anvendelsen av denne forordning på Gibraltar lufthavn berører ikke Kongeriket Spanias og Det forente kongerikes rettslige stilling med hensyn til tvisten om suverenitet over territoriet der lufthavnen ligger.

Artikkel 3

Definisjoner

I denne forordning menes med:

1. «sivil luftfart» all flygevirksomhet som utføres av sivile luftfartøyer, unntatt flygevirksomhet som utføres av statlige luftfartøyer som omhandlet i artikkel 3 i Chicago-konvensjonen om internasjonal sivil luftfart,
2. «luftfartssikkerhet» kombinasjonen av tiltak og menneskelige og materielle ressurser som tar sikte på å beskytte sivil luftfart mot ulovlige inngrep som setter sikkerheten i sivil luftfart i fare,
3. «operatør» en person, organisasjon eller enhet som utfører eller tilbyr å utføre lufttransport,
4. «luftfartsselskap» et lufttransportforetak som har en gyldig lisens eller et likeverdig dokument,
5. «luftfartsselskap i Fellesskapet» et luftfartsselskap som har en gyldig lisens som er utstedt av en medlemsstat i samsvar med rådsforordning (EØF) nr. 2407/92 av 23. juli 1992 om lisenser til luftfartsselskaper⁽¹⁾,
6. «enhet» en person, en organisasjon eller et foretak som ikke er en operatør,
7. «forbudte gjenstander» våpen, eksplosiver eller andre farlige innretninger, gjenstander eller stoffer som kan brukes til å begå et ulovlig inngrep som setter sikkerheten i sivil luftfart i fare,
8. «gjennom søking» bruk av tekniske eller andre midler med sikte på å identifisere og/eller påvise forbudte gjenstander,

⁽¹⁾ EFT L 240 av 24.8.1992, s. 1.

9. «sikkerhetskontroll» bruk av metoder som kan forhindre at forbudte gjenstander tas med,
10. «adgangskontroll» bruk av metoder som kan forhindre at uvedkommende personer og/eller uvedkommende kjøretøyer får adgang,
11. «flyside» ferdelsområdet i en lufthavn, tilstøtende områder og bygninger, eller deler av disse, som det er begrenset adgang til,
12. «landside» de delene av en lufthavn, tilstøtende områder og bygninger, eller deler av disse, som ikke er flyside,
13. «sikkerhetsbegrenset område» det flyside-området der det, i tillegg til at adgangen er begrenset, også anvendes andre standarder for luftfartssikkerhet,
14. «avgrenset område» et område som ved hjelp av adgangskontroll er atskilt enten fra sikkerhetsbegrensede områder eller, dersom det avgrensede området i seg selv er et sikkerhetsbegrenset område, fra andre sikkerhetsbegrensede områder i en lufthavn,
15. «vandelskontroll» kontroll av en persons identitet, herunder eventuell kriminell fortid, som ledd i en vurdering av om en person er egnet til å ha adgang til sikkerhetsbegrensede områder uten følge,
16. «transferpassasjerer, -bagasje, -frakt eller -post» passasjerer, bagasje, frakt eller post som forlater lufthavnen med et annet luftfartøy enn de ankom med,
17. «transittpassasjerer, -bagasje, -frakt eller -post» passasjerer, bagasje, frakt eller post som forlater lufthavnen med samme luftfartøy som de ankom med,
18. «passasjer som er potensielt forstyrrende» en passasjer som enten er en utvist person, en person som antas å bli nektet innreise, eller en person i lovlig forvaring,
19. «håndbagasje» bagasje beregnet på å transporteres i luftfartøyetets kabin,
20. «innsjekket bagasje» bagasje beregnet på å transporteres i luftfartøyetets lasterom,
21. «ledsaget innsjekket bagasje» bagasje som transporteres i luftfartøyetets lasterom, og som er innsjekket for en flyging av en passasjer som reiser med samme flyging,
22. «luftfartsselskapers post» post som har et luftfartsselskap som både avsender og mottaker,
23. «luftfartsselskapers materiell» materiell som enten har et luftfartsselskap som både avsender og mottaker, eller som brukes av et luftfartsselskap,
24. «post» forsendelser av brev og andre gjenstander, unntatt luftfartsselskapers post, som er innlevert av og beregnet på levering til posttjenester i samsvar med Verdenspostforeningens regler,
25. «frakt» annet gods beregnet på å transporteres med et luftfartøy enn bagasje, post, luftfartsselskapers post, luftfartsselskapers materiell og forsyninger til flygingen,
26. «sikkerhetsgodkjent fraktleverandør» et luftfartsselskap, en agent, speditør eller annen enhet som sikrer at det foretas sikkerhetskontroller i forbindelse med frakt eller post,
27. «kjent avsender» en avsender som sender frakt eller post for egen regning, og hvis framgangsmåter oppfyller felles sikkerhetsregler og -standarder som er tilstrekkelige til at frakten eller posten kan transporteres med ethvert luftfartøy,
28. «registrert avsender» en avsender som sender frakt eller post for egen regning, og hvis framgangsmåter oppfyller felles sikkerhetsregler og -standarder som er tilstrekkelige til at frakten kan transporteres med fraktfly eller posten kan transporteres med postfly,
29. «sikkerhetssjekk av luftfartøy» en inspeksjon av de delene av luftfartøyetets indre som passasjerer kan ha hatt adgang til, og en inspeksjon av lasterommet, med sikte på å oppdage forbudte gjenstander og ulovlige inngrep mot luftfartøyet,
30. «sikkerhetsgjennom søking av luftfartøy» en innvendig og utvendig inspeksjon av luftfartøyet med sikte på å oppdage forbudte gjenstander og ulovlige inngrep som setter luftfartøyetets sikkerhet i fare,
31. «sikkerhetsansvarlig om bord» en person som er ansatt av en stat for å reise med et luftfartøy tilhørende et luftfartsselskap som er lisensiert av vedkommende stat, med det formål å beskytte vedkommende luftfartøy og personene om bord mot ulovlige inngrep som setter sikkerheten under flygingen i fare.

Artikkel 4

Felles grunnleggende standarder

1. De felles grunnleggende standardene for beskyttelse av sivil luftfart mot ulovlige inngrep som setter sikkerheten i sivil luftfart i fare, fastsettes i vedlegget.

Ytterligere felles grunnleggende standarder som ikke var fastsatt ved ikrafttredelsen av denne forordning, tilføyes i vedlegget etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 251.

2. Allmenne tiltak som har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i de felles grunnleggende standardene omhandlet i nr. 1 ved å utfylle dem, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomiteé med kontroll nevnt i artikkel 19 nr. 3.

Disse allmenne tiltakene skal omfatte

- a) tillatte metoder for gjennomlysning,
- b) kategorier av gjenstander som kan forbys,
- c) med hensyn til adgangskontroll, grunner til å tillate adgang til flyside og sikkerhetsbegrensede områder,
- d) tillatte metoder for undersøkelse av kjøretøyer og for sikkerhetssjekk og sikkerhetsgjennomlysning av luftfartøyer,
- e) kriterier for å anerkjenne tredjestaters sikkerhetsstandarder som likeverdige,
- f) vilkår for når frakt og post skal gjennomlyses eller underlegges andre former for sikkerhetskontroll, samt prosessen for godkjenning eller utpeking av sikkerhetsgodkjente fraktleverandører, kjente avsendere og registrerte avsendere,
- g) vilkår for når luftfartsselskapers post og luftfartsselskapers materiell skal gjennomlyses eller underlegges andre former for sikkerhetskontroll,
- h) vilkår for når forsyninger til flygingen og til lufthavnen skal gjennomlyses eller underlegges andre former for sikkerhetskontroll, samt prosessen for godkjenning eller utpeking av sikkerhetsgodkjente leverandører og kjente leverandører,
- i) kriterier for definisjon av kritiske deler av sikkerhetsbegrensede områder,
- j) kriterier for ansettelse av personale samt opplæringsmetoder,
- k) vilkår for når det kan anvendes særlige sikkerhetsframgangsmåter eller gis unntak fra sikkerhetskontroll, og
- l) eventuelle allmenne tiltak som har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i de felles grunnleggende standardene omhandlet i nr. 1 ved å utfylle dem, og som ikke var fastsatt ved ikrafttredelsen av denne forordning.

Når det foreligger grunner som nødvendiggjør hastesaksbehandling, kan Kommissjonen følge framgangsmåten for behandling av hastesaker nevnt i artikkel 19 nr. 4.

3. Detaljerte tiltak for gjennomføring av de felles grunnleggende standardene omhandlet i nr. 1 og de allmenne tiltakene omhandlet i nr. 2 skal fastsettes etter framgangsmåten med forskriftskomiteé nevnt i artikkel 19 nr. 2.

Tiltakene skal særlig omfatte

- a) krav til og framgangsmåter for gjennomlysning,
- b) en liste over forbudte gjenstander,
- c) krav til og framgangsmåter for adgangskontroll,
- d) krav til og framgangsmåter for undersøkelse av kjøretøyer samt sikkerhetssjekk og sikkerhetsgjennomlysning av luftfartøyer,
- e) beslutninger om å anerkjenne sikkerhetsstandarder som anvendes i en tredjestat, som likeverdige,
- f) med hensyn til frakt og post, framgangsmåter for godkjenning eller utpeking av sikkerhetsgodkjente fraktleverandører, kjente avsendere og registrerte avsendere samt de forpliktelsene som disse skal oppfylle,
- g) krav til og framgangsmåter for sikkerhetskontroll av luftfartsselskapers post og luftfartsselskapers materiell,
- h) med hensyn til forsyninger til flygingen og til lufthavnen, framgangsmåter for godkjenning eller utpeking av sikkerhetsgodkjente leverandører og kjente leverandører samt de forpliktelsene som disse skal oppfylle,
- i) definisjon av kritiske deler av sikkerhetsbegrensede områder,
- j) krav til ansettelse og opplæring av personale,
- k) særlige sikkerhetsframgangsmåter eller unntak fra sikkerhetskontroll,
- l) tekniske spesifikasjoner og framgangsmåter for godkjenning og bruk av sikkerhetsutstyr og
- m) krav og framgangsmåter med hensyn til passasjerer som er potensielt forstyrrende.

4. Kommissjonen skal, gjennom å endre denne forordning ved en beslutning etter framgangsmåten med forskriftskomiteé med kontroll nevnt i artikkel 19 nr. 3, fastsette kriterier som gjør at medlemsstatene på grunnlag av en lokal risikovurdering kan gi unntak fra de felles grunnleggende standardene omhandlet i nr. 1 og treffe alternative sikkerhetstiltak som gir tilstrekkelig beskyttelse. Slike alternative tiltak skal begrunnes ut fra luftfartøyetets størrelse eller ut fra forhold knyttet til arten, omfanget eller hyppigheten av driften eller av annen relevant virksomhet.

Når det foreligger grunner som nødvendiggjør hastesaksbehandling, kan Kommissjonen følge framgangsmåten for behandling av hastesaker nevnt i artikkel 19 nr. 4.

Medlemsstatene skal underrette Kommissjonen om slike tiltak.

5. Medlemsstatene skal sikre anvendelse på sitt territorium av de felles grunnleggende standardene omhandlet i nr. 1. Dersom en medlemsstat har grunn til å tro at luftfartssikkerheten er satt i fare på grunn av et brudd på sikkerhetsreglene, skal den påse at det umiddelbart treffes egnede tiltak for å rette opp bruddet og sørge for fortsatt sikkerhet i sivil luftfart.

Artikkel 5

Sikkerhetskostnader

Med forbehold for gjeldende regler i fellesskapsretten kan hver medlemsstat bestemme under hvilke omstendigheter og i hvilket omfang kostnadene ved sikkerhetstiltak som treffes i henhold til denne forordning for å beskytte sivil luftfart mot ulovlige inngrep, skal bæres av staten, lufthavnenhetene, luftfartsselskapene, andre ansvarlige organer eller brukerne. Dersom det er relevant, kan medlemsstatene i samsvar med fellesskapsretten bidra sammen med brukerne til å dekke kostnadene ved strengere sikkerhetstiltak som er truffet i henhold til denne forordning. Så langt det er praktisk mulig skal alle avgifter eller overføringer av sikkerhetskostnader være direkte knyttet til kostnadene ved å yte de aktuelle sikkerhetstjenestene og skal være beregnet på å dekke bare de faktiske kostnadene.

Artikkel 6

Anvendelse av strengere tiltak i medlemsstatene

1. Medlemsstatene kan anvende strengere tiltak enn de felles grunnleggende standardene omhandlet i artikkel 4. Dersom de gjør dette, skal det skje på grunnlag av en risikovurdering og i samsvar med fellesskapsretten. Slike tiltak skal være relevante, objektive, sikre likebehandling og stå i forhold til den aktuelle risikoen.

2. Medlemsstatene skal underrette Kommissjonen om slike tiltak snarest mulig etter at de er trådt i kraft. Når Kommissjonen mottar slik informasjon, skal den oversende den til de andre medlemsstatene.

3. Medlemsstatene behøver ikke underrette Kommissjonen i tilfeller der de aktuelle tiltakene er begrenset til en bestemt flyging på et bestemt tidspunkt.

Artikkel 7

Sikkerhetstiltak som kreves av tredjestater

1. Uten at det berører eventuelle bilaterale avtaler som Fellesskapet er part i, skal en medlemsstat underrette Kommissjonen om tiltak som en tredjestat krever med hensyn til flyginger fra en lufthavn i en medlemsstat til eller over vedkommende tredjestat, dersom tiltakene avviker fra de felles grunnleggende standardene omhandlet i artikkel 4.

2. Kommissjonen skal på anmodning fra den berørte medlemsstaten eller på eget initiativ se nærmere på anvendelsen av eventuelle tiltak som den er blitt underrettet om i henhold til nr. 1, og kan etter framgangsmåten med forskriftskomite nevnt i artikkel 19 nr. 2 utarbeide et egnet svar til den berørte tredjestaten.

3. Nr. 1 og 2 får ikke anvendelse dersom

- a) den berørte medlemsstaten anvender de aktuelle tiltakene i samsvar med artikkel 6, eller
- b) tredjestatens krav er begrenset til en bestemt flyging på et bestemt tidspunkt.

Artikkel 8

Samarbeid med Den internasjonale organisasjon for sivil luftfart

Uten at det berører traktatens artikkel 300 kan Kommissjonen undertegne en programerklæring med Den internasjonale organisasjon for sivil luftfart (ICAO) om tilsyn, for å unngå dobbel kontroll med medlemsstatenes overholdelse av vedlegg 17 til Chicago-konvensjonen om internasjonal sivil luftfart.

Artikkel 9

Vedkommende myndighet

Dersom to eller flere organer har ansvar for sikkerheten i sivil luftfart i samme medlemsstat, skal medlemsstaten utpeke én myndighet (heretter kalt «vedkommende myndighet») som skal være ansvarlig for å samordne og kontrollere gjennomføringen av de felles grunnleggende standardene omhandlet i artikkel 4.

Artikkel 10

Nasjonalt sikkerhetsprogram for sivil luftfart

1. Hver medlemsstat skal utarbeide, anvende og opprettholde et nasjonalt sikkerhetsprogram for sivil luftfart.

Dette programmet skal definere ansvarsområder for gjennomføringen av de felles grunnleggende standardene omhandlet i artikkel 4 og skal beskrive hvilke tiltak som kreves av operatører og enheter for dette formål.

2. Vedkommende myndighet skal på grunnlag av behovet for innsyn stille de relevante delene av det nasjonale sikkerhetsprogrammet for sivil luftfart til rådighet skriftlig for operatører og enheter som den anser for å ha en berettiget interesse.

*Artikkel 11***Nasjonalt kvalitetskontrollprogram**

1. Hver medlemsstat skal utarbeide, anvende og opprettholde et nasjonalt kvalitetskontrollprogram.

Dette programmet skal sette medlemsstaten i stand til å kontrollere kvaliteten på sikkerheten i sivil luftfart med henblikk på å overvåke overholdelsen av både denne forordning og medlemsstatens nasjonale sikkerhetsprogram for sivil luftfart.

2. Spesifikasjonene for det nasjonale kvalitetskontrollprogrammet skal vedtas ved at denne forordning endres gjennom tilføyelse av et vedlegg etter framgangsmåten med forskriftskomiteé med kontroll nevnt i artikkel 19 nr. 3.

Når det foreligger grunner som nødvendiggjør hastesaksbehandling, kan Kommisjonen følge framgangsmåten for behandling av hastesaker nevnt i artikkel 19 nr. 4.

Programmet skal gjøre det mulig å oppdage og korrigere mangler raskt. Det skal også fastsettes i programmet at alle lufthavner, operatører og enheter med ansvar for gjennomføringen av standardene for luftfartssikkerhet som befinner seg på den berørte medlemsstatens territorium, regelmessig skal kontrolleres direkte av vedkommende myndighet eller under dennes tilsyn.

*Artikkel 12***Sikkerhetsprogram for lufthavner**

1. Hver lufthavnoperatør skal utarbeide, anvende og opprettholde et sikkerhetsprogram for lufthavnen.

Dette programmet skal beskrive de metodene og framgangsmåtene som lufthavnoperatøren skal følge for å overholde både denne forordning og det nasjonale sikkerhetsprogrammet for sivil luftfart i den medlemsstaten der lufthavnen befinner seg.

Programmet skal omfatte bestemmelser om intern kvalitetskontroll som beskriver hvordan lufthavnoperatøren skal overvåke overholdelsen av disse metodene og framgangsmåtene.

2. Sikkerhetsprogrammet for lufthavnen skal oversendes til vedkommende myndighet, som om nødvendig kan treffe ytterligere tiltak.

*Artikkel 13***Sikkerhetsprogram for luftfartsselskaper**

1. Hvert luftfartsselskap skal utarbeide, anvende og opprettholde et sikkerhetsprogram for luftfartsselskapet.

Dette programmet skal beskrive de metodene og framgangsmåtene som luftfartsselskapet skal følge for å overholde både denne forordning og det nasjonale sikkerhetsprogrammet for sivil luftfart i den medlemsstaten der det yter sine tjenester.

Programmet skal omfatte bestemmelser om intern kvalitetskontroll som beskriver hvordan luftfartsselskapet skal overvåke overholdelsen av disse metodene og framgangsmåtene.

2. På anmodning skal luftfartsselskapets sikkerhetsprogram oversendes til vedkommende myndighet, som om nødvendig kan treffe ytterligere tiltak.

3. Når sikkerhetsprogrammet til et luftfartsselskap i Fellesskapet er godkjent av vedkommende myndighet i den medlemsstaten som har utstedt lisensen, skal luftfartsselskapet av alle andre medlemsstater anses for å ha oppfylt kravene i nr. 1. Dette berører ikke en medlemsstats rett til å anmode om nærmere opplysninger fra ethvert luftfartsselskap om dets gjennomføring av

a) de sikkerhetstiltakene som medlemsstaten anvender i henhold til artikkel 6, og/eller

b) lokale framgangsmåter som gjelder i de lufthavnene som betjenes.

*Artikkel 14***Sikkerhetsprogram for enheter**

1. Hver enhet som i henhold til det nasjonale sikkerhetsprogrammet for sivil luftfart omhandlet i artikkel 10 er pålagt å anvende standarder for luftfartssikkerhet, skal utarbeide, anvende og opprettholde et sikkerhetsprogram.

Dette programmet skal beskrive de metodene og framgangsmåtene som enheten skal følge for å overholde det nasjonale sikkerhetsprogrammet for sivil luftfart i vedkommende medlemsstat når det gjelder enhetens virksomhet i denne medlemsstaten.

Programmet skal omfatte bestemmelser om intern kvalitetskontroll som beskriver hvordan enheten selv skal overvåke overholdelsen av disse metodene og framgangsmåtene.

2. På anmodning skal sikkerhetsprogrammet til den enheten som anvender standarder for luftfartssikkerhet, oversendes til vedkommende myndighet, som om nødvendig kan treffe ytterligere tiltak.

*Artikkel 15***Kommisjonens inspeksjoner**

1. Kommisjonen skal i samarbeid med vedkommende myndighet i den berørte medlemsstaten foreta inspeksjoner, herunder inspeksjoner av lufthavner, operatører og enheter som anvender standarder for luftfartssikkerhet, for å overvåke medlemsstatenes anvendelse av denne forordning, og eventuelt komme med anbefalinger for å bedre luftfartssikkerheten. For dette formål skal vedkommende myndighet underrette Kommisjonen skriftlig om alle lufthavner på dens territorium som betjener annen sivil luftfart enn den som omfattes av artikkel 4 nr. 4.

Framgangsmåtene for gjennomføringen av Kommisjonens inspeksjoner skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomiteé nevnt i artikkel 19 nr. 2.

2. Kommisjonens inspeksjoner av lufthavner, operatører og enheter som anvender standarder for luftfartssikkerhet, skal skje uanmeldt. Kommisjonen skal i god tid før en inspeksjon underrette den berørte medlemsstaten om inspeksjonen.

3. Hver inspeksjonsrapport fra Kommisjonen skal oversendes til vedkommende myndighet i den berørte medlemsstaten, som i sitt svar skal angi hvilke tiltak som er truffet for å utbedre eventuelle mangler som er påvist.

Rapporten, sammen med svaret fra vedkommende myndighet, skal deretter oversendes til vedkommende myndighet i de andre medlemsstatene.

Artikkel 16

Årlig rapport

Kommisjonen skal hvert år framlegge en rapport for Europaparlamentet, Rådet og medlemsstatene om anvendelsen av denne forordning og dens virkning med hensyn til bedring av luftfartssikkerheten.

Artikkel 17

Rådgivende gruppe for berørte parter

Uten at det berører rollen til komiteen omhandlet i artikkel 19 skal Kommisjonen opprette en rådgivende gruppe for berørte parter med hensyn til luftfartssikkerhet, sammensatt av europeiske representasjonsorganisasjoner som er beskjeftiget med eller direkte berørt av luftfartssikkerhet. Denne gruppens rolle skal utelukkende være å gi råd til Kommisjonen. Komiteen omhandlet i artikkel 19 skal holde den rådgivende gruppen underrettet under hele regelverksprosessen.

Artikkel 18

Spredning av opplysninger

Som hovedregel skal Kommisjonen offentliggjøre tiltak som har direkte innvirkning på passasjerene. Følgende dokumenter skal imidlertid anses som graderte EU-opplysninger som definert i beslutning 2001/844/EF, EKSF, Euratom:

- a) tiltakene og framgangsmåtene omhandlet i artikkel 4 nr. 3 og 4, artikkel 6 nr. 1 og artikkel 7 nr. 1, dersom de inneholder følsomme sikkerhetsopplysninger,
- b) Kommisjonens inspeksjonsrapporter og svarene fra vedkommende myndigheter som omhandlet i artikkel 15 nr. 3.

Artikkel 19

Komitéframgangsmåte

1. Kommisjonen skal bistås av en komité.
2. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5 og 7 i beslutning 1999/468/EF anvendelse, samtidig som det tas hensyn til bestemmelsene i beslutningens artikkel 8.

Tidsrommet fastsatt i artikkel 5 nr. 6 i beslutning 1999/468/EF skal være én måned.

3. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5a nr. 1–4 og artikkel 7 i beslutning 1999/468/EF anvendelse, samtidig som det tas hensyn til bestemmelsene i beslutningens artikkel 8.

4. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5a nr. 1, 2, 4 og 6 samt artikkel 7 i beslutning 1999/468/EF anvendelse, samtidig som det tas hensyn til bestemmelsene i beslutningens artikkel 8.

Artikkel 20

Avtaler mellom Fellesskapet og tredjestater

Dersom det er relevant og i samsvar med fellesskapsretten, kan det i luftfartsavtaler som inngås mellom Fellesskapet og en tredjestat i samsvar med traktatens artikkel 300, gis mulighet for avtaler der det anerkjennes at de sikkerhetsstandardene som anvendes i en tredjestat, er likeverdige med Fellesskapets standarder, med sikte på å fremme målet om at alle flyginger mellom Den europeiske union og tredjestater, skal sikkerhetskontrolleres bare ett sted.

Artikkel 21

Sanksjoner

Medlemsstatene skal fastsette regler for sanksjoner ved overtredelse av bestemmelsene i denne forordning, og skal treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at de gjennomføres. De fastsatte sanksjonene skal være virkningsfulle, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende.

Artikkel 22

Kommisjonens rapport om finansiering

Kommisjonen vil senest 31. desember 2008 framlegge en rapport om prinsippene for finansiering av kostnadene ved sikkerhetstiltak i sivil luftfart. Denne rapporten vil inneholde en vurdering av hvilke tiltak som må treffes for å sikre at sikkerhetsavgifter utelukkende brukes til å dekke sikkerhetskostnader, og for å bedre innsynet i slike avgifter. Rapporten vil også peke på de prinsipper som er nødvendige for å sikre uhindret konkurranse mellom lufthavner og mellom luftfartsselskaper, og de ulike metodene for å sikre forbrukervernet med hensyn til fordelingen av kostnadene ved sikkerhetstiltak mellom skattebetalerne og brukerne. Kommisjonens rapport vil eventuelt bli ledsaget av et forslag til regelverk.

Artikkel 23

Oppheving

Forordning (EF) nr. 2320/2002 oppheves.

*Artikkel 24***Ikrafttredelse**

1. Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

2. Den får anvendelse fra datoen angitt i de gjennomføringsbestemmelsene som vedtas etter framgangsmåtene omhandlet i artikkel 4 nr. 2 og 3, men senest 24 måneder etter ikrafttredelsen av denne forordning.

3. Som unntak fra nr. 2 får artikkel 4 nr. 2, 3 og 4, artikkel 8, artikkel 11 nr. 2, artikkel 15 nr. 1 annet ledd og artikkel 17, 19 og 22 anvendelse fra ikrafttredelsesdatoen for denne forordning.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utfærdiget i Strasbourg, 11. mars 2008.

For Europaparlamentet

H.-G. PÖTTERING

President

For Rådet

J. LENARČIČ

Formann

VEDLEGG

FELLES GRUNNLEGGENDE STANDARDER FOR BESKYTTELSE AV SIVIL LUFTFART MOT ULOVLIGE INNGREP (ARTIKKEL 4)**1. SIKKERHET I LUFTHAVNER****1.1. Krav ved planlegging av lufthavner**

1. Ved utforming og bygging av nye lufthavnanlegg eller endring av eksisterende lufthavnanlegg skal det tas hensyn til alle krav til gjennomføring av de felles grunnleggende standardene fastsatt i dette vedlegg og dets gjennomføringsbestemmelser.
2. Følgende områder skal etableres i lufthavnene:
 - a) landside,
 - b) flyside,
 - c) sikkerhetsbegrensede områder og
 - d) kritiske deler av sikkerhetsbegrensede områder.

1.2. Adgangskontroll

1. Adgangen til flyside skal begrenses for å hindre uvedkommende personer og kjøretøyer i å komme inn på disse områdene.
2. Adgangen til sikkerhetsbegrensede områder skal kontrolleres for å sikre at ingen uvedkommende personer og kjøretøyer kan komme inn på disse områdene.
3. Personer og kjøretøyer kan gis adgang til flyside og sikkerhetsbegrensede områder bare dersom de oppfyller de nødvendige sikkerhetsvilkårene.
4. Personer, herunder flygebesetningsmedlemmer, skal ha gjennomgått en vandelskontroll med tilfredsstillende resultat før de får utstedt et identitetskort for besetningsmedlemmer eller et identitetskort for lufthavnen som gir dem adgang til sikkerhetsbegrensede områder uten følge.

1.3. Gjennom søking av andre personer enn passasjerer og av gjenstander de bringer med seg

1. Andre personer enn passasjerer skal sammen med gjenstander de bringer med seg, gjennom søkes ved bruk av løpende stikkprøvekontroll når de ankommer sikkerhetsbegrensede områder, for å hindre at forbudte gjenstander bringes inn på disse områdene.
2. Alle andre personer enn passasjerer skal sammen med gjenstander de bringer med seg, gjennom søkes når de ankommer kritiske deler av sikkerhetsbegrensede områder, for å hindre at forbudte gjenstander bringes inn til de kritiske delene.

1.4. Undersøkelse av kjøretøyer

Kjøretøyer som ankommer et sikkerhetsbegrenset område, skal undersøkes for å hindre at forbudte gjenstander bringes inn på disse områdene.

1.5. Overvåking, patruljering og andre former for fysisk kontroll

Det skal være overvåking, patruljering og andre former for fysisk kontroll i lufthavner og om nødvendig i tilstøtende områder som allmennheten har adgang til, for å identifisere mistenkelig atferd og svake punkter som vil kunne utnyttes i den hensikt å utføre et ulovlig inngrep, og for å hindre personer i å begå slike handlinger.

2. AVGRENSEDE OMRÅDER I LUFTHAVNER

Luftfartøyer som er parkert på avgrensede områder i lufthavner, og som omfattes av alternative tiltak i henhold til artikkel 4 nr. 4, skal være atskilt fra luftfartøyer som fullt ut omfattes av de felles grunnleggende standardene, for å sikre at de sikkerhetsstandardene som anvendes på sistnevnte luftfartøyer og deres passasjerer, bagasje, frakt og post, ikke settes i fare.

3. SIKKERHET KNYTTET TIL LUFTFARTØYET

1. Før avgang skal et luftfartøy underlegges en sikkerhetskontroll eller sikkerhetsgjennom søking for å sikre at ingen forbudte gjenstander finnes om bord. Et luftfartøy i transitt kan underlegges andre egnede tiltak.
2. Alle luftfartøyer skal beskyttes mot ulovlige inngrep.

4. PASSASJERER OG HÅNDBAGASJE

4.1. Gjennom søking av passasjerer og håndbagasje

1. Alle passasjerer som påbegynner sin reise, alle transferpassasjerer og alle transittpassasjerer samt deres håndbagasje skal gjennom søkes for å hindre at forbudte gjenstander bringes inn i sikkerhetsbegrensede områder og om bord i et luftfartøy.
2. Transferpassasjerer og deres håndbagasje kan fritas for gjennom søking dersom
 - a) de ankommer fra en medlemsstat, med mindre Kommisjonen eller vedkommende medlemsstat har opplyst at disse passasjerene og deres håndbagasje ikke kan anses for å ha blitt gjennom søkt i henhold til de felles grunnleggende standardene, eller
 - b) de ankommer fra en tredjestat der det anvendes sikkerhetsstandarder som er anerkjent som likeverdige med de felles grunnleggende standardene etter framgangsmåten med forskriftskomiteé nevnt i artikkel 19 nr. 2.
3. Transittpassasjerer og deres håndbagasje kan fritas for gjennom søking dersom
 - a) de forblir om bord i luftfartøyet, eller
 - b) de ikke blandes med andre gjennom søkte avreisende passasjerer enn de som går om bord i samme luftfartøy, eller
 - c) de ankommer fra en medlemsstat, med mindre Kommisjonen eller vedkommende medlemsstat har opplyst at disse passasjerene og deres håndbagasje ikke kan anses for å ha blitt gjennom søkt i henhold til de felles grunnleggende standardene, eller
 - d) de ankommer fra en tredjestat der det anvendes sikkerhetsstandarder som er anerkjent som likeverdige med de felles grunnleggende standardene etter framgangsmåten med forskriftskomiteé nevnt i artikkel 19 nr. 2.

4.2. Beskyttelse av passasjerer og håndbagasje

1. Passasjerer og deres håndbagasje skal beskyttes mot ulovlige inngrep fra det tidspunktet de gjennom søkes, til avgangstidspunktet for det luftfartøyet de skal reise med.
2. Gjennom søkte avreisende passasjerer skal ikke blandes med ankomende passasjerer med mindre
 - a) passasjerene ankommer fra en medlemsstat, forutsatt at Kommisjonen eller vedkommende medlemsstat ikke har opplyst at disse ankomende passasjerene og deres håndbagasje ikke kan anses for å ha blitt gjennom søkt i henhold til de felles grunnleggende standardene, eller
 - b) passasjerene ankommer fra en tredjestat der det anvendes sikkerhetsstandarder som er anerkjent som likeverdige med de felles grunnleggende standardene etter framgangsmåten med forskriftskomiteé nevnt i artikkel 19 nr. 2.

4.3. Passasjerer som er potensielt forstyrrende

Før avgang skal passasjerer som er potensielt forstyrrende, omfattes av egnede sikkerhetstiltak.

5. INNSJEKKET BAGASJE

5.1. Gjennomføring av innsjekket bagasje

1. All innsjekket bagasje skal gjennomføres før den lastes om bord i et luftfartøy, for å hindre at forbudde gjenstander bringes inn i sikkerhetsbegrensede områder og om bord i et luftfartøy.
2. Innsjekket transferbagasje kan fritas for gjennomføring dersom
 - a) den ankommer fra en medlemsstat, med mindre Kommisjonen eller vedkommende medlemsstat har opplyst at denne innsjekkede bagasjen ikke kan anses for å ha blitt gjennomført i henhold til de felles grunnleggende standardene, eller
 - b) den ankommer fra en tredjestat der det anvendes sikkerhetsstandarder som er anerkjent som likeverdige med de felles grunnleggende standardene etter framgangsmåten med forskriftskomiteé nevnt i artikkel 19 nr. 2.
3. Innsjekket transittbagasje kan fritas for gjennomføring dersom den forblir om bord i luftfartøyet.

5.2. Beskyttelse av innsjekket bagasje

Innsjekket bagasje som skal transporteres med et luftfartøy, skal beskyttes mot ulovlige inngrep fra det tidspunktet den gjennomføres eller luftfartsselskapet tar den i sin varetekt, til avgangstidspunktet for det luftfartøyet den skal transporteres med.

5.3. Tilknytning mellom passasjer og bagasje

1. Hvert kulli innsjekket bagasje skal identifiseres som ledsaget eller uledsaget.
2. Uledsaget innsjekket bagasje skal ikke transporteres, med mindre den er blitt atskilt fra passasjerer av grunner utenfor passasjerens kontroll eller har gjennomgått egnet sikkerhetskontroll.

6. FRAKT OG POST

6.1. Sikkerhetskontroll av frakt og post

1. All frakt og post skal sikkerhetskontrolleres før den lastes om bord i et luftfartøy. Et luftfartsselskap skal ikke akseptere frakt eller post for transport i et luftfartøy med mindre det selv har gjennomført sikkerhetskontrollen eller en sikkerhetsgodkjent fraktleverandør, kjent avsender eller registrert avsender har bekreftet og kvittert for at sikkerhetskontrollen er gjennomført.
2. Transferfrakt og -post kan underlegges en alternativ sikkerhetskontroll som skal fastsettes nærmere i en gjennomføringsrettsakt.
3. Transittfrakt og -post kan fritas for sikkerhetskontroll dersom den forblir om bord i luftfartøyet.

6.2. Beskyttelse av frakt og post

1. Frakt og post som skal transporteres med et luftfartøy, skal beskyttes mot ulovlige inngrep fra det tidspunktet sikkerhetskontrollen gjennomføres, til avgangstidspunktet for det luftfartøyet den skal transporteres med.
2. Frakt og post som ikke har vært tilstrekkelig beskyttet mot ulovlige inngrep etter at sikkerhetskontrollen er gjennomført, skal gjennomføres.

7. **LUFTFARTSSELSKAPERS POST OG MATERIELL**

Luftfartsselskapers post og materiell skal sikkerhetskontrolleres og deretter beskyttes til det lastes om bord i luftfartøyet, for å hindre at forbudte gjenstander bringes om bord i et luftfartøy.
 8. **FORSYNINGER TIL FLYGINGEN**

Forsyninger til flygingen, herunder catering, som er beregnet på å transporteres eller brukes om bord i et luftfartøy, skal sikkerhetskontrolleres og deretter beskyttes til de er lastet om bord i luftfartøyet, for å hindre at forbudte gjenstander bringes om bord i et luftfartøy.
 9. **FORSYNINGER TIL LUFTHAVNEN**

Forsyninger som er beregnet på salg eller bruk i sikkerhetsbegrensede områder i lufthavner, herunder forsyninger til butikker med avgiftsfrie varer og til restauranter, skal sikkerhetskontrolleres for å hindre at forbudte gjenstander bringes inn i disse områdene.
 10. **SIKKERHETSTILTAK UNDER FLYGINGEN**
 1. Uten at det berører gjeldende flysikkerhetsregler
 - a) skal uvedkommende personer hindres i å komme inn i førerkabinen under en flyging,
 - b) skal passasjerer som er potensielt forstyrrende, omfattes av egnede sikkerhetstiltak under en flyging.
 2. Det skal treffes egnede sikkerhetstiltak, f.eks. opplæring av flygebesetning og kabinpersonale, for å hindre ulovlige inngrep under en flyging.
 3. Våpen, unntatt våpen som transporteres i lasterommet, skal ikke bringes om bord i et luftfartøy med mindre de nødvendige sikkerhetsvilkårene er oppfylt i samsvar med nasjonal lovgivning, og med mindre de berørte statene har gitt tillatelse til dette.
 4. Nr. 3 får også anvendelse på sikkerhetsansvarlige om bord dersom disse bærer våpen.
 11. **ANSETTELSE OG OPPLÆRING AV PERSONALE**
 1. Personer som skal gjennomføre eller ha ansvar for gjennomføringen av gjennom søking, adgangskontroll eller annen sikkerhetskontroll, skal ansettes, læres opp og eventuelt sertifiseres på en måte som sikrer at de er egnet til ansettelse og kvalifisert for de arbeidsoppgavene de tildeles.
 2. Personer, unntatt passasjerer, som behøver adgang til sikkerhetsbegrensede områder, skal gjennomgå sikkerhetsopplæring før de får utstedt enten et identitetskort for lufthavnen eller et identitetskort for besetningsmedlemmer.
 3. Opplæring som nevnt i nr. 1 og 2 skal skje i form av grunnopplæring og videreopplæring.
 4. Instruktører som deltar i opplæringen av personene nevnt i nr. 1 og 2, skal ha de nødvendige kvalifikasjoner.
 12. **SIKKERHETSUTSTYR**

Utstyr som benyttes til gjennom søking, adgangskontroll og annen sikkerhetskontroll, skal være i samsvar med de fastsatte spesifikasjonene og gjøre det mulig å utføre den aktuelle sikkerhetskontrollen.
-